

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی
صبا با راحله
امینیان مجری
برنامه لاله خیز

بانسل جدیدی از شهدا رو به رو هستیم

بعضی‌ها نمی‌دانند در این جنگ دقیقاً چه اتفاقی افتاد. ما روایت‌ها را مستقیماً از زبان خانواده‌ها شنیدیم. همین دست‌اول بودن روایت‌ها باعث شد شبها هم پاسخ داده شود.

او اضافه کرد: «بعضی‌ها فکر می‌کردند اسرائیل با مردم کاری ندارد، اما حالا با روایت‌هایی که در «لاله خیز» شنیده‌اند، نظرشان عوض شده. روایت شهادت این نسل فقط یک گزارش نیست؛ باید با عمق انسانی و دردناک آن مواجه شد. ما در حال ترجمه این روایت‌ها هستیم تا آن‌ها را در فضای بین‌المللی منتشر کنیم. چرا که هیچ‌کس بهتر از خانواده‌های شهدا نمی‌تواند مظلومیت ایران را به دنیا منتقل کند.»

امینیان به ترکیب متنوع مهمان‌های برنامه اشاره کرد: «مهمانانی داشتیم که از نظر ظاهر، سبک زندگی و تفکر تا حالا در رسانه دیده نشده بودند. اما حضورشان در این برنامه ضروری بود، چون آن‌ها هم بخشی از ایران‌اند که عزیز از دست داده‌اند. ما تلاش کردیم مرزهای ظاهری را کنار بگذاریم و از درد، عشق، و فقدان بگوییم.»

یکی از تأثیرگذارترین لحظات برای امینیان، گفت و گو با همسر یک شهید دهه‌هشتادی بود: «در طول ۳۰ سال فعالیت‌م هیچ‌وقت خودم باعث کات در برنامه نشده بودم. اما در آن لحظه نتوانستم ادامه بدهم. همسر شهیدی که روبه‌رویم نشست، دختر جوانی بود که با عشق از زندگی یک سال و نیمه‌اش گفت. نمی‌توانستم باور کنم امروز حتی دختران دهه‌هشتادی ما همسر شهید شده‌اند. اشک امانم نداد و گفتم نمی‌توانم ادامه بدهم.»

او افزود: «همان لحظه پیام‌هایی از مردم رسید که گفته بودند: «ما هم دیگر طاقت‌مان تمام شده». این یعنی برنامه توانسته احساس مردم را منتقل کند. «لاله خیز» سناریو ندارد، مهمان‌ها و روایت‌هایشان مسیر برنامه را تعیین می‌کنند. من باور دارم این برنامه را خانواده شهدا و خود شهدا هدایت می‌کنند.»

امینیان، در پایان گفت: «لاله خیز فقط یک برنامه تلویزیونی نیست؛ سندی زنده از اشک‌ها و مقاومت مردمی است که در هر شکل و شمایلی داغ دیده‌اند. ما وظیفه داشتیم این صدا را بلند کنیم. صدایی که گاهی از حنجره یک مادر سنتی درمی‌آید، گاهی از زبان یک دختر دهه‌هشتادی با شال رنگی و تتو. مهم، حقیقت است؛ حقیقتی که اشک‌آلود است اما باید دیده و شنیده شود.»

راحله امینیان، مجری باسابقه تلویزیون، از اجرای برنامه‌های مختلف تلویزیونی خاطرات زیادی دارد؛ اما می‌گوید تجربه اجرای «لاله خیز» برایش متفاوت‌ترین تجربه تمام این سال‌ها بوده است. برنامه‌ای که در میانه جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل ساخته شد تا روایتگر خانواده‌هایی باشد که در خانه، نه در میدان نبرد، داغ شهادت دیدند.

پگاه زارعی
گفت و گو

هم می‌تواند شهید داده باشد. این واقع‌گرایی، به همبستگی اجتماعی کمک می‌کند. صداقت در روایت بزرگ‌ترین ابزار ما برای ایجاد همدلی بود.» امینیان می‌گوید در «لاله خیز» تلاش شده بود مردم واقعی ایران دیده شوند: «مردمی با هر نوع ظاهر و فکر که واقعاً عزیز از دست داده‌اند. ما سعی نکردیم روی هیچ مدل خاصی خط بکشیم. تلاش کردیم صدای ایرانی باشیم که داغدار است. خیلی از خانواده‌ها در شلوغ‌ترین روزهای زندگی‌شان دعوت ما را پذیرفتند و اعتماد کردند. این اعتماد، مسئولیتی بزرگ بود. وقتی مادر یا همسری ما را امین درد دلش می‌داند، وظیفه ما ثبت صادقانه آن درد است.»

او ادامه داد: «اگر بخوایم دو کارکرد اصلی برای «لاله خیز» تعریف کنم، یکی ایجاد حس همدلی و همدردی با جامعه داغ‌دیده است، و دیگری انتقال مظلومیت شهدا به مخاطب، چه داخلی و چه جهانی. ما باید همدلی را نه فقط در کلام، بلکه در رفتار رسانه‌ای نشان دهیم. تلاش کردم این حس را از خودم شروع کنم.»

امینیان تصریح کرد: «برای من این برنامه اجرا نبود. من آن‌جا نشسته‌ام تا هم‌دردی کنم، نه اجرای تلویزیونی انجام بدهم. اگر لازم بود مادر شهیدی را بغل می‌کردم، دست فرزندش را می‌گرفتم، یا به احترامش می‌ایستادم. این یعنی انتقال صادقانه احساس. من در «لاله خیز» بازی نکردم؛ اگر بازی بود، مخاطب می‌فهمید. باور دارم هرکسی که روبه‌رویم می‌نشیند، می‌توانست جای من باشد یا من جای او.»

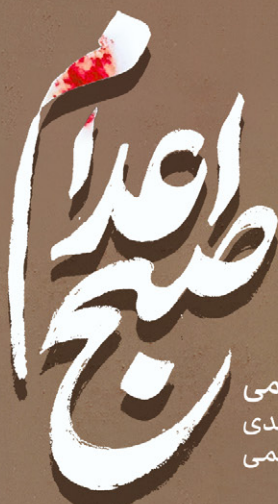
یکی از اهداف اصلی برنامه، رساندن صدای مظلومیت شهدا به جهان بود. امینیان در این باره گفت: «بسیاری از این شهدا، بی‌گناه‌ترین انسان‌ها بودند. نه نظامی بودند، نه در میدان جنگ. در خانه‌هایشان خوابیده بودند که هدف قرار گرفتند. هنوز هم

امینیان در گفت و گو با «صبا» توضیح داد: «از سال گذشته که جنگ رژیم صهیونیستی علیه لبنان شدت گرفت، دغدغه‌ام شد روایت زنانه از جنگ؛ روایتی که معمولاً نادیده گرفته می‌شود. امسال، جنگ به خاک ایران رسید و دیگر فقط خبر نبود، واقعیتی بود که اطراف‌مان جریان داشت. همین موضوع وظیفه‌ام را چند برابر کرد. در اولین تماس برای اجرای «لاله خیز»، بدون هیچ درنگی گفتم پای کارم. هنوز جنگ تمام نشده بود، اما اتاق فکر برنامه تشکیل شد، سوژه‌یابی آغاز شد و وارد مرحله ضبط شدیم.»

او تأکید می‌کند «لاله خیز» برنامه‌ای بود که کاملاً از دل مردم برآمد: «ما مهمانانی از خانواده‌های شهدا دعوت می‌کردیم که هیچ اطلاعاتی از آن‌ها نداشتیم جز نسبت‌شان با شهید و تاریخ شهادت. برای همین، اجرای من با ۳۰ سال تجربه در تلویزیون کاملاً متفاوت بود. از ابتدا به تیم گفتم راحله‌ای که در این برنامه می‌نشیند، مجری رسمی نیست. من فقط یک شنونده‌ام؛ همدرد و همراه مهمانم. اگر او اشک بریزد، من هم اشک می‌ریزم. اگر لبخند بزند، من

هم می‌خندم. سؤال از پیش تعیین شده‌ای نداشتم. گفت و گو با یک احوال‌پرسی ساده شروع می‌شد و همه چیز در لحظه شکل می‌گرفت.» امینیان یکی از تفاوت‌های مهم این برنامه را نوع شهادت‌های این جنگ دانست: «با نسلی از شهدا روبه‌رو بودیم که نه در میدان جنگ، که در خانه‌هایشان، در خواب، شهید شدند. برخلاف جنگ‌هایی که رزمندگان با اراده وارد میدان نبرد می‌شد، این بار مردم عادی، بی‌خبر از جنگ، قربانی شدند. همین باعث شد روایت‌ها تلخ‌تر و انسانی‌تر باشد.»

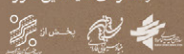
او با اشاره به تصویر متفاوت خانواده‌های شهدا گفت: «در این برنامه با خانواده‌هایی روبه‌رو شدیم که با تصویر کلیشه‌ای از شهید متفاوت بودند. جوانی که تتو دارد یا مادری که سبک پوشش متفاوتی دارد،

نویسنده و کارگردان: بهروز افخمی
تهیه‌کننده: علی شیرمحمدی
بهروز افخمی

ارسطو خوش رزم . مسعود شریف
محسن آوری . داوود فتحعلی بیگی
مهرداد نیک‌نام . حسین قزلباش
پوریا منجزی . فریاد آذرشب
کاوه دارابی

محصول
بنیاد سینمایی فارابی
و سازمان سینمایی سورپا

خرید بلیت آنلاین از سامانه:

